

ԱՇԳՐԻԴԱԿԱՆ

ԹՈՒՐԵՎԵՏԵՆԵՐ

Հայ-թուրքական հարաբերություններ՝ «լուս դիվանագիտության» փուլում

Տարածաշրջանում կատարվող հայոցական գործությունների համար գործառնությունը հայաստանում, ինչը լրացրություն է տեսական համարման արիթմում է: Գրասենյակի դեկանը նախ ներկայացրեց ՔԲ այս 6 ծրագրեր, որոնք գտնվում են հաստատության փուլում և որոնք մինչեւ եկող տարվա առաջին եռամսյակը կիրակեն: Խոսում է առանձնագրվում թյան ոլորտում ժամանակակից օրենսդրության ճականագործության մեջ և առաջարկության մեջ:

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

»

«Ես իմ երեխային երթեւ
մանկասուն չեմ հանձնի»

Աննա Ղազարյանը «Զատկի» մանկառուն է եկել 7 տարեկանում: Նրան մանկառուն է հանձնել մայրը, իսկ հորը չի ծանաչում: «Ինձ մայրս վաղող է թողել, եւ միայն 10-րդ դասարանում ասա դատահականորեն զսա նրան: Քիմա նրան հաճախ չեմ հանդիպում: Ինք չի ուզում ինձ տեսնել, բայց ես ուզում եմ տեսնել նրան: Նա ինձ չի օգնել, ես ուզում եմ օգնել նրան: Նա ինձ որք է թողել, ես չեմ կարող նոյն կերպ վարվել նրա հետ», ասում է Աննան, ում հետ ծանոթացա «Զատկի» մանկատանը, երբ եկել էր այգեստուան:

Անսան ատուլ է, որ իմբը չարությամբ չի լցված իր ծննդի համեմեղ. Նա դարձապես փորձական է եթե թերեւ այն ծննդական սերը, որ չի սասացել, եւ այն ժերմությունը, որը ոչնչով չի փոխարինվի. «Մի ժամանակ նախանձ ոնց որ լինի մեջս: Ծննդի կարիք ես զգում, ուզում ես ծննդ ունենալ: Դիմա ուզում եմ Վերցնել նրանից եւ առաջնությունը, բայց չի սալիս, ու ես նորից կարուսում եմ: Ես նրանից միայն դա եմ ուզում», բացառում է Անսան:

Յշման Աննան արդեն իր սեփական ընտանիքն ունի, եւ իր ասելով՝ ինքը փորձում է ստեղծել այն ընտանիքը, որը չի ունեցել, դրա համար ել չսացած սերը տալիս է իր զավակին. «Կուտեմ նրան այլ ամեն ինչ»: Ամեն անգամ, երբ գրկում եմ նրան, մի ժեսակ լաց գալիս է, ուզում եմ նրան այլ իմ հոգու ողջ ցերոնությունը, որ ես չեմ սացել. ես չեմ ունեցել. Զա դիմի ամեն ինչ ունենա»:

հանձնի իր Երեխային մանկառուն,
տանի որ գիշի՝ վաս ընտանիքը լավ
մանկանց լավ է. «Ես կարծում

Եթևային թողմի՞ն: Դա մեծ դասախանածվություն է: Եթե ունենում է, չղետք է սա մանկատուն: Ես երբի չեմ հանձնի իմ բայիկին մանկատուն»:

Ասսած ծանրթացել է իր ասունու հետ հեղատանը՝ աշխատվայրում. «Եվ աշխառում էի, ես դասի գնում, որ հասցնեմ, դրա համար էլ շատ էի բացակայում. Նա գիտե՞ր ճանկատան երեխա են. Անցավ ժամանակ, ու մենք որոշեցինք ողիքի ամուսնանանք: Նրա ընտանիքը շատ լավ ընդունեց ինձ կողմանը. Ենք լավ են վերաբերվում: Ես գտա ընտանիք»:

Ա Անան ընդունվել է Փառութեան մեջայանի անվան գեղարվեստի պետական ուսումնարան, սակայն կիսա թողել, որովհետեւ դեմք է իր Երեխային նեծացնի: Նա շարունակելու է իր ուսումը, որ կիսա է թողել: «Ես եմ ընթերի մասնագիտություն: Տեսրերին պար

Ըկարում էի, որտեղ դատահեր, Ըկարում էի: 8-րդ դասարանում ասացի՞ ուզում եմ դառնալ Ըկարչուիի: Ընկեր Առօնը՝ մեր ժնօրծնը, դրական արձագանքեց, ուրախացավ: Հիմա ել Ըկարում եմ, աշխատանքներ են անում: Երեխաս մի իիչ էլ մնջանակ կսպիրեն»:

Աննան դատմում է, որ Նախագահը ուսանող դաշնայի երթի չի զգացել առանձնահատուկ վերաբերություններ՝ իր նկատմամբ՝ իրեւ ճանկատան սահմ. «Դպրոցում, երբ ճանկատանից 20-25 երեխա կար, շատ լավ էի զգում, երթի չեմ զգացել հատուկ վերաբերություններ, որովհետեւ ճանկատան սահմերով միշտ միասին եիմ, բայց ուսանողական տարիներին ես դա շատ լավ զգացի»:

զգացմունքը նույնիսկ ստորացնուելու է: «Եթի իմանում են՝ ճանկանի են, սկսվում է խղճահարության մասը գործունքաց, ու փորձում են, որ նաև դիկ չիմանան: Թերեւելեցանու չեն իմացել: Վերջին տարում, երան սկսեցի շատ բացակայել, բանի բարձրացնելու աշխատում էի, ծննդ կանչեցի գնաց իմ դասառուն: Ամեն ինը բացէց: Դրանից հետո սկսեցի աշխատում վեշի շատ բացակայել: Ամաչում էի բանի ու ասել էի՝ ծննդ ունեն, մասնաւուն երեսան չեն: Դրանից հետո սկսեցի վաս էի գզում: Մի խոսքով: Մենակ են, որ տարբեր առիթներու գումար էին հավաքում, և օրենք է ամենին էլ փորձում էին օգնել բայց ամեն ինչ էին հետո հետև չէր. ՌՕՍ-ից էլ են շատ օգնել, բոլորն է Բայց ուսանող լինել, ներկերը, միա ջոցառումները, հագուստը, զբու սամները, ամեն ինչ... բարդացել էր: Պետք էր աշխատել: Դրա հետ են չի հասցնում»:

18 Տարին լրանալուց հետո «Զամանակակից աշխատավոր առջևիկներն ապահովում են առանձին տարր, որտեղից առանձին դրույթ է եկել ձերմակ հասանելիքան զգեստով ու գնացել ի անուսանու տուն: «Մանկատան հետո կարգված ամենավայր դահն էն է»: Ու որ մանկանից գնացի: Դարսանի բուհու մեջ գնացել: 15 առջևիկ էր եղ տարին մասնաւում, ու բոլորին սիրում էին: Հասա ժխուր էր, չի ուզում գնացնում ենք ընտանիքի կազմելու: Մեր է՝ ինձ հետ եմ տարել հուււերը»: Ապա նայի ասելով՝ ողջ կյանքում ոչչոչութեան չես կարդանում լրացնել ծնողական սերը, սակայն մի քանի հասաւաս է: Ինչ էլ լինի, ոչ մի դեմունակ Ապան կյանքում իր երեխային չհանձնի մանկատուն:

ՄԱՐԻԱՄ ՄՈՒՂԴՈՒՅԱՆ

Երբ հայրիկն ու մայրիկը աշխատում են

ღաղաքակիրք աշխարհում, որին հայերս շատ են սիրում անդրադառնալ ամենատարբեր դաշտառներով, վաղուց արդեն ընդունված ձեւ է, որ ցերեկային (նոյնիսկ հաճախ զիցերեները) ժամերին, երբ ծնողներն աշխատում են, երեխաններին հետևում են դայակները: Այդ դայակներին ծնողները «գտնում» են հատուկ կազմակերպություններից, ընկերություններից, որոնք մեծ դահանջարկ ունեն Արևոտներում, իինա արդեն նաև Ռուսաստանում: Այդ ընկերություններից մարդիկ «ձեռք են բերում» նաև մեծահասակներին հետևողներ, սայային կենդաններին հետևողներ, առհասարակ, սանտերի բացակայության ժամանակ, ասանց հետևողներ: Սակայն, չգիտես ինչու, բիզնեսի (ընդ որում՝ բավական եկամաքարտ բիզնեսի) այս ձեւը տարածված չէ Դայակաստանում: Եթե հասվի առնենք, որ հայկական աշխատառության զգայի ճաման արդեն «գրավվել է» կանանց կողմից, առաջ ակնայիս է դասնում, որ մեր երկրում կան բազմաթիվ երիտասարդ ընտանիքներ, որոնք իրենց երեխաններին ցերեկված ժամերին հետևող լուսավոր ունեն:

Կարիք ունեն:

Երեանցիներ Եղվարդն ու Լուսի-
թեն հենց այդպիսի ընտանիք են: Եր-
կուսի ծննդներն ել նոյսնորս աշխա-
տում են, եւ 3-ամյա աղջկը հաճախ
«օրգապյում» է ատիկների աշխա-
տաժողովով: «Անդայնան ուզում են

դայակ վարձել, սակայն չփափենք, թե
ում է դեմք դիմել, - «Ազգ»-ին ասաց
Լուսինեն, - ոչ մի ծանոթ-բարեկամ
չունենք, որ կարողանա Երեխային
հետեւել ամեն or, սիդղված տափկի

www.azg.am www.azgdaily.com

ԱՎՏՈՏՐԱՆՍՊՈՐ

ՍԵՐԵՆԱՆԵՐԻ ՊԱՐՏԱԿԱՆ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՆԱՄ՝ ԽՆՇԵԼԵ՞Ս ԵՒ ՆՐՓԱ՞Ն

Ҿայասանում, դաշտնական վիճակագրության համաձայն, գրանցված է մոտ 400 հազար տրանսպորտային միջոց, որոնք 2011-ի հունվարի 1-ից դեսք է դարսադիր առահովագրվեն։ Ազգային Ժողովն արդեն ընդունել է «Ավտոտրանսպորտային միջոցների օգտագործումից բխող դաշտախանակության դարսադիր առահովագրության մասին» օրենքը, սակայն դեռ շատերի համար դարձ չէ, թե ինչպես է այն եւ ինչպես է կատարվելու։

Կազում է մոտ 3000 դրամ: Առանց ա-
ղահովագրման մեթենան վարելու
դեմքում վարորդը կենքարևի 50
հազար դրամ դեմական տուգանիք:
Կախված այն հանգամանիցից, թե
Վարորդը աղահովագրման որ մա-
կարդակն է ըստել, կորուսվեն փոխ-
հատուցման չափսերը:

Օրենքը նախատեսում է այսպես կոչված «Բոնուս-Մալրաների համակարգ», ոս որի, դարձանանազ վարողներն ավելի թիւ կվճարեն, իսկ անդարձանաչերը՝ առաջարկութիւն է, որ անդարձանանազ վարողների գանարած գումարը հասնի մինչեւ մեթենայի արժեքի 25 տոկոսի: Այսինքն, աղահովագրական ընկերությունները դեմք է ծիս գնահատեն ոխսկերը: Աղահովագրական դայմանագրերը մեթենաների սեփականացերը ընկերությունների հետ կնուում են առավելագույնը 1 տարով, որդեսզի աղահովագրական ընկերությունները հնարավորություն ունենան վերահաշվարկելու հնարավոր ոխսկերը:

Նախատեսվում է ստեղծել ավտոռանուրային միջոցների օգտագործումը բխող դաշտավայրականացվության դաշտայի աղաղնակագործությունը իրականացնելու բյուրո։ Այս կառույցի նոյամակն է լինելու ուժած անձանց ժահերի դաշտանությունը եւ համակարգի կայունությունն ու գարզացումն աղաղնակագործությունը։ Բյուրոն ունենալու է իրավաբանական անձինչի կարգավիճակ եւ գործունեությունն ծավալելու է միայն Կենտրոնական բանկում գրանցվելուց հետո։ Ստեղծելու է երաշխավորման ֆոնդ, որի միջոցներով բյուրոն կկատարի աղաղնակագործությունը։

Ըաղաբացիները փոխհատուցման կարող են հավակնել, եթե դատահարի մեղավորն իրեն չեն: Եթե, օրինակ, բաղաբացին փողոցն անցել է ևս սահմանված տեղում և ենթարկվել Վրաերի, փոխհատուցում չի սաշաբար: Սակայն այստեղ կա մի հաճախանանք, որը կարծեն թե օրենքը չի կազմափորում հաճախ դատահարները տեղի են ունենալու երկու կողմի մեղքով, եւ հետինսին վճարութամեմատելի չէ մեթենայի ժրոց կամ մեթենայի վճախի հետ, որն անգամ կարող է չտուժել: Թերեւս ծիծակինին մեխանիզմ նախատեսել, որ նման դեմքերում փոխհատուցում տրվի առավել տուժած կողմին: Մյուս կողմին է՝ երեմն ծվակալինի մարգել թե ով է մեղավոր, եր խախման դատարու հաճադատասխան ճանաղարհային նշանի կան գծանշման բացակարությունն է իհնում:

Սի խոսքն առ արդեն ընդունվել է, բայց ակնհայտ է, որ առաջին 1-2 տարում դեռ կարգավորման ենթակա ժամանակաշրջանում կառաջին առաջարկությունները կարիք հաստատվեն կզգակի:

